

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Întreprinderea Cooperatistă de Alimentație Publică „Coopalimentara” a Uniunii
Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova împotriva lui Virgiliu
Ungureanu și Maria Cotarabai
(restituirea îmbogățirii nejustificată)

împotriva încheierii din 25 februarie 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2r-123/26
NR. PIGD 2-21190029-01-2r-09042026)*

Restituirea cererii de apel, ca fiind depusă în afara termenului legal. Instanța de apel a respins cererea de repunere în termenul legal de declarare a apelului, deoarece motivul repunerii este unul neîntemeiat, imputabil apelantului.

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. M. Angheluță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. V. Arhip, E. Badan-Melnic, H. Craveț)

6 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentație Publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Oxana Parfeni, *Președinte,*

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 decembrie 2021, ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Virgiliu Ungureanu și Maria Cotarabai, privind restituirea îmbogățirii nejustificate și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 31 ianuarie 2022, acțiunea depusă de ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC a fost admisă, dispunându-se încasarea, în mod solidar, de la Virgiliu Ungureanu și Maria Cotarabai, în beneficiul ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC, a sumei de 34 050 lei pentru păstrarea automobilului și a sumei de 1 021,50 lei cu titlu de taxă de stat.

3. La 1 octombrie 2024, Violeta Batorskaia, succesori în drepturi al pârâtei Maria Cotarabai, a depus cerere de revizuire a hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 31 ianuarie 2022. Ulterior, la 26 februarie 2025, Eugeniu Cotarabai, succesori în drepturi al pârâtei Maria Cotarabai, a înaintat cerere privind admiterea intervenirii în proces în calitate de corevizuieni. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 17 martie 2025, cererile de revizuire înaintate de Violeta Batorskaia și Eugeniu Cotarabai au fost admise, hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 31 ianuarie 2022 a fost casată, iar cauza a fost dispusă spre rejudecare.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 13 noiembrie 2025, acțiunea depusă de ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC a fost respinsă ca neîntemeiată.

5. La 3 februarie 2026, ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 13 noiembrie 2025, solicitând totodată repunerea în termenul de declarare a apelului. În motivarea cererii de repunere în termen, apelanta a invocat că instanța de fond nu i-a comunicat hotărârea pronunțată după admiterea cererii de revizuire, iar despre existența acesteia a aflat la 30 ianuarie 2026, de la executorul judecătoresc Ion Furdui, printr-un demers referitor la cererea debitorilor de încetare a procedurii de executare. Apelanta a mai arătat că, la 2 februarie 2026, a solicitat Judecătoriei Hîncești, sediul Central, comunicarea hotărârii adoptate în urma revizuirii, cu expedierea copieii acesteia și a copieii încheierii de admitere a cererii de revizuire.

6. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 25 februarie 2026, cererea depusă de ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC cu privire la repunerea în termenul legal de declarare a apelului împotriva hotărârii Judecătorei Hîncești, sediul Central, din 13 noiembrie 2025 a fost respinsă, iar cererea de apel declarată împotriva aceleiași hotărâri a fost restituită ca fiind depusă în afara termenului legal.

7. Instanța de apel a reținut că apelul a fost declarat la 3 februarie 2026, cu depășirea termenului de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, iar apelanta nu ar fi prezentat probe justificative care să dovedească imposibilitatea îndeplinirii actului procedural în termen. Curtea de Apel Centru a constatat că ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC a cunoscut derularea procedurii după admiterea cererii de revizuire, a fost reprezentată în proces, a depus cerere de modificare a acțiunii, precum și cereri de examinare a cauzei în lipsa sa și a reprezentantului său. Instanța de apel a mai notat că dispozitivul hotărârii din 13 noiembrie 2025 a fost publicat pe portalul instanțelor de judecată la 12 decembrie 2025 și a concluzionat că apelanta urma să manifeste un comportament activ și să se intereseze de soarta dosarului.

8. La 13 martie 2026, ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Centru din 25 februarie 2026, comunicată prin poșta electronică la 6 martie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii contestate și soluționarea prin decizie a chestiunii privind aprecierea ca întemeiate a motivelor omiterii termenului de declarare a apelului, cu repunerea în termen.

9. În motivarea recursului, recurenta a susținut că instanța de apel a calificat omisiunea declarării apelului în termen ca fiind imputabilă ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC, fără a analiza efectiv dacă aceasta a fost împiedicată, din motive obiective, să își exercite dreptul procedural. Recurenta a invocat că instanța de fond nu și-a îndeplinit obligația de a comunica hotărârea către partea care nu a fost prezentă la pronunțare, iar la materialele cauzei nu ar exista probe privind notificarea în termen a dispozitivului hotărârii sau privind faptul că reclamanta cunoștea data pronunțării acestuia.

10. Recurenta a mai susținut că a aflat despre hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Central, din 13 noiembrie 2025 abia la 30 ianuarie 2026, din demersul executorului judecătoresc Ion Furdui, la care era anexată hotărârea respectivă, după care a acționat cu promptitudine, solicitând instanței de fond comunicarea actului și declarând apel la 3 februarie 2026. În opinia recurteii, simpla cunoaștere a existenței litigiului, reprezentarea în proces sau depunerea unor cereri de examinare în lipsă nu echivalează cu o comunicare efectivă a hotărârii și nu poate suplini obligația instanței de a aduce actul judecătoresc la cunoștința părții.

11. De asemenea, recurenta a invocat aplicarea formalistă a regulilor privind termenele procedurale, încălcarea dreptului de acces la o cale de atac și necorelarea

soluției instanței de apel cu jurisprudența Curții Supreme de Justiție (Deciziile nr. 2r-492/23, 2r-122/24, 2r-240/24, 2r-401/24, 2rci-1/26, 2rci-3/26, 2r-13/26, 2r-499/25, 2r-127/25, 2r-118/25) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Ceachir împotriva Moldovei) referitoare la comunicarea efectivă a actelor judecătorești. Recurenta a susținut că instanța de apel nu a stabilit momentul concret la care ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC a luat cunoștință despre hotărârea primei instanțe și nu a examinat suficient înscrisurile prezentate în susținerea cererii de repunere în termen.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

13. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

14. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

15. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

16. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116”.

17. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului”.

18. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

19. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 25 februarie 2026 și comunicată recurenților la 6 martie 2026. Astfel, prin depunerea recursului la 16 martie 2026, recurentul a respectat termenul prevăzut la art. 425 din Codul de procedură civilă.

20. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins din următoarele considerațiuni.

21. În primul rând, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că principala problematică la care este chemat să răspundă soluționând recursul în prezenta cauză este dacă au existat circumstanțe obiective pentru repunerea în termen în situația în care dispozitivul hotărârii primei instanțe ar fi fost comunicat participanților la proces după împlinirea termenului de atac.

22. În acest sens, instanța de recurs va reitera principalele considerațiuni în materie de repunere în termen tranșate deja în jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

23. Termenele legale nu reprezintă simple formalități, ci mecanisme menite să disciplineze exercitarea drepturilor procesuale, să asigure celeritatea procedurii și să prevină abuzurile procesuale.

24. Astfel, pe de o parte, respectarea termenelor procedurale reprezintă o garanție a principiului securității raporturilor juridice, iar derogarea de la aceste termene este permisă doar în situații strict justificate (decizia nr. 2rci-19/26, §37). Pe de altă parte, Respectarea termenelor procedurale și a dispozițiilor instanței constituie o obligație fundamentală a participanților la proces, iar ignorarea acestora atrage în mod legitim sancțiunile prevăzute de lege (decizia nr. 2rci-17/26, §48).

25. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă (decizia nr. 2r-38/26, §44).

26. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a tranșat că în cazul omiterii termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut repunerea în termen în condițiile art. 116 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de

repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Repunerea în termen pentru declararea apelului putea fi soluționată de către instanța de apel doar în condițiile în care apelanta ar fi formulat o cerere în acest sens, cu prezentarea probelor pertinente și admisibile în justificarea acestei omisiuni (decizia nr. 2rc-65/25, §30-31; nr. 2r-501/25, §18).

27. Din conținutul art. 116 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă rezultă câteva exigențe fundamentale pe care trebuie să le întrunească cererea de repunere în termenul procedural omis, printre care „motivarea în fapt” și „susținerea prin probe” (decizia nr. 2rci-55/25, §33-35).

„Motivarea în fapt” presupune că partea trebuie să indice motivele obiective și temeinice care au făcut imposibilă respectarea termenului legal. Simplele afirmații nu sunt suficiente, instanța având nevoie de argumente factuale clare și precise.

„Susținerea prin probe” cere expres părții care întreprinde acțiunea procesuală să anexeze înscrisuri sau alte mijloace de probă care să confirme imposibilitatea obiectivă de a efectua actul procedural în interiorului termenului.

28. Raportând aceste considerațiuni asupra cauzei deduse judecării, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că termenul de apel în prezenta cauză, calculat de la momentul emiterii hotărârii a fost împlinit la momentul declarării apelului. Acest aspect nu a fost negat de către apelanta recurentă, care a formulat solicitare de repunere în termenul omis.

29. Curtea Supremă de Justiție a analizat deja situații în care problematica cauzei nu se reduce la o simplă absență a comunicării formale, ci la împrejurarea că recurentul a avut cunoștință efectivă despre existența pe rol a cauzei, iar ulterior nu a manifestat diligența necesară pentru a se informa asupra evoluției acestuia (decizia nr. 2r-101/26).

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține în primul rând că la rejudecare urmare a admiterii cererii de revizuire, recurenta a majorat pretențiile (Vol. II, f.d. 64), a primit citații și acte procedurale (Vol. II, f.d. 21, 23, 33, 60), reprezentantul recurentei a participat la examinarea cauzei urmare a admiterii revizuirii (Vol. II, f.d. 45). Totodată, instanța de recurs observă că atât administratorul ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC (Vol. II, f.d. 79), cât și avocatul acesteia, Alexandru Bîtcă (Vol. II, f.d. 88) au formulat cereri de examinare a cauzei în lipsa acestora.

31. În acest sens, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la concluziile instanței de apel care a stabilit că apelanta recurentă cunoștea cu certitudine despre existența pe rol a prezentei cauze, putea și trebuia să urmărească etapele examinării cauzei în virtutea obligației de exercitare cu bună-credință a drepturilor și obligațiilor procedurale.

32. Completul de judecată reține că formularea unei cereri de examinare a cauzei în lipsă nu exonerează partea de obligația de a manifesta diligență procesuală, ci, dimpotrivă, presupune asumarea conștientă a consecințelor procesuale ale neparticipării la ședințele de judecată. Partea care solicită examinarea cauzei în lipsa sa acceptă ca procesul să continue fără prezența sa fizică și, în mod corespunzător, își asumă obligația de a urmări, prin mijloace rezonabile, evoluția dosarului, actele emise de instanță și etapele procedurale ulterioare.

33. O asemenea solicitare atribuie părții o sarcină sporită de interes personal față de cursul procesului, întrucât aceasta a ales să nu fie prezentă la ședințele de judecată și să nu ia cunoștință nemijlocit de actele pronunțate.

34. Referitor la încheierile judecătorești la care a făcut referire recurenta în recursul său ca jurisprudență aplicabilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că acestea nu sunt relevante în prezenta cauză.

35. În cauzele 2r-492/23, 2r-122/24, 2r-240/2, 2r-401/24, 2r-13/26, 2r-499/25 Curtea Supremă de Justiție a soluționat recursuri și a examinat circumstanțele omiterii termenului de apel în condițiile examinării cauzei în procedura cererilor cu valoare redusă. Standardul diligenței în informarea despre etapa examinării cauzei și diligența procedurală este diferit decât în cauzele care au loc în procedură generală.

36. În cauza nr. 2r-118/25 termenul de apel a fost calculat începând cu următoarea zi a pronunțării hotărârii primei instanțe și nu în raport cu alt moment temporal, așa cum pretinde în prezenta cauză recurenta. În cauza nr. 2r-127/25 Curtea Supremă de Justiție a confirmat că expedierea ulterioară a hotărârii în adresa participanților la proces nu face să curgă un nou termen de apel și nu justifică repunerea în termen în situația în care partea a participat la examinarea cauzei dar nu a fost prezentă la pronunțarea hotărârii. În cauza nr. 2rci-1/26 problema principala problematică ridicată a vizat posibilitatea repunerii în termenul de apel în situația în care apelanta pârâtă nu au cunoscut în mod efectiv despre existența pe rol a unui proces în care este vizată. În cauza nr. 2rci-3/26, principala problemă viza aprecierea omisiunea apelantei recurente de a ridica corespondența expediată în adresa sa.

37. În prezenta cauză, însă, apelanta a cunoscut despre existența procesului pendinte în care este vizată până la momentul pronunțării hotărârii, participând în ședința de judecată și întreprinzând acțiuni procesuale concrete. În aceste condiții, recurenta nu poate prevala de considerațiuni selectate dintr-o jurisprudență care nu se pliază circumstanțelor cauzei deduse judecății.

38. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a subliniat că la etapa verificării repunerii în termenul de apel omis, instanța de apel nu este obligată să verifice dacă apelantul a fost informat cu privire la vreo ședință de judecată

concretă sau dacă a recepționat vreun act procesual concret. Standardul de verificare la etapa repunerii în termen impune verificarea cunoștinței efective despre existența unei cauze pendinte în care are calitate procesuală (decizia nr. 2r-37/26, §27).

39. Această concluzie derivă din faptul că părțile au obligația de a se folosi cu bună credință de drepturile procedurale în virtutea prevederilor art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

40. Instanța de recurs apreciază critic poziția recurenteii că acesteia nu i s-ar fi comunicat dispozitivul hotărârii primei instanțe conform prevederii art. 236 alin. (4) din Codul de procedură civilă, motiv pentru care termenul de apel ar urma a fi calculat din momentul comunicării dispozitivului hotărârii și nu din momentul emiterii acestuia.

41. Or, dispozițiile art. 236 alin. (4) Cod de procedură civilă instituie doar obligația instanței de a comunica hotărârea părților absente, fără a condiționa curgerea termenului de apel de acest moment procedural (decizia nr. 2r-327/25, §28).

42. În altă ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că pe Portalul Național al Instanțelor Judecătorești: www.instante.justice.md, la rubrica „agenda ședințelor” cu nr. „2-21190029-32-2-27122021”, erau stabilite patru ședințe de judecată:

- a. Ședința de judecată din 21 mai 2025. Rezultatul ședinței: „Ședința amânată, Ședința a fost amânată din motivul că a lipsit reprezentantul Intreprinderii COOPALIMENTARA”.
- b. Ședința de judecată din 12 august 2025. Rezultatul ședinței: „Ședința amânată, Li s-a acordat un termen pîrîților de a face cunoștință cu referința înaintată.”.
- c. Ședința de judecată din 9 octombrie 2025. Rezultatul ședinței: „Ședința întreruptă, Ședința a fost întreruptă pentru deliberare și pronunțare”.
- d. Ședința de judecată din 13 noiembrie 2025. Rezultatul ședinței: „Ședința a avut loc, cu pronunțarea hotărârii”.

43. Raportând aceste considerațiuni la prezenta cauză, completul de judecată reține că, după ședința din 9 octombrie 2025, recurenta putea cunoaște, din informațiile publicate pe pagina oficială a instanței, că ședința a fost întreruptă pentru deliberare și pronunțare. Prin urmare, aceasta trebuia să manifeste o diligență minimă pentru a urmări data și rezultatul ședinței următoare, cu atât mai mult cu cât anterior solicitase examinarea cauzei în lipsă.

44. În aceste condiții, pasivitatea recurenteii ulterior ședinței din 9 octombrie 2025 nu poate fi justificată prin simpla invocare a necomunicării dispozitivului hotărârii. Partea cunoștea sau, cel puțin, putea cunoaște în mod rezonabil că procesul se afla la etapa pronunțării soluției, iar omisiunea de a verifica evoluția dosarului reflectă lipsa de diligență procesuală, nu existența unui impediment obiectiv pentru declararea apelului în termen.

45. Or, publicarea informațiilor actuale despre etapa procesului pe pagina oficială a instanței reprezintă un mijloc accesibil, public și previzibil de informare, care nu poate fi ignorat în mod justificat de către o parte în proces.

46. La fel și în hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Gurzhyy versus Ucraina (01 aprilie 2008), în care reclamantul nu a primit copii ale hotărârilor judecătorești care i-au fost transmise de instanța locală prin poștă obișnuită, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a considerat că, a fost chemată să examineze nu numai ce măsuri au fost luate de autoritățile judiciare pentru a se asigura că reclamantului i-au fost comunicate cu promptitudine deciziile, dar și acțiunile pe care reclamantul le-a luat pentru a se informa cu privire la evoluția procedurilor sale.

47. După cum corect a stabilit și instanța de apel, pentru a fi repus în termen, solicitantul urmează să prezinte probe utile și pertinente, despre imposibilitatea executării actului sau acțiunii procedurale în termenul legal, din cauze și condiții obiective neimputabile părții solicitante (decizia nr. 2r-73/26, §47).

48. Prin urmare, în situația în care partea cunoștea despre existența cauzei pe rol, a participat anterior la examinarea acesteia, a primit acte procedurale, a formulat cereri în cadrul procesului și, ulterior, a solicitat examinarea cauzei în lipsă, nu se poate reține existența unei imposibilități obiective de a urmări mersul dosarului. O asemenea conduită exclude caracterul imprevizibil al împrejurărilor invocate pentru repunerea în termen, întrucât omisiunea de a se informa asupra soluției pronunțate este rezultatul propriei pasivități procesuale, iar nu al unui impediment obiectiv.

49. În aceste condiții, recursul este pasibil de respingere cu menținerea încheierii contestate.

50. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Întreprinderii Cooperatiste de Alimentație Publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova.

Menține încheierea din 25 februarie 2026 a Curții de Apel Centru, adoptată în cauza civilă Întreprinderea Cooperatistă de Alimentație Publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova împotriva lui Virgiliu Ungureanu și Maria Cotarabai privind restituirea îmbogățirii nejustificată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Oxana Parfeni

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat